

A Somogyi-könyvtár polcairól

Mestörlegényök a kávéházban

A múlt század első évtizedeiben számos kisipari és kereskedelmi egyesület adott ki a szaktársak tájékoztatását és érdekvédelmét szolgáló folyóiratot. Válogatásunk a „sütőmunkások” és fodrászok Szegeden szerkesztett szakközlönyeinek cikkeiből ad ízelítőt.

„Rendőrnnek lenni rossz hivatás, a titkos (detektív) rendőri pozícióhoz pedig már pofa kell.” Ilyen keményen indítja Rendőr-raffinéria” című glosszáját a Sütőmunkások Szaklapja 1906. január 15-i száma. Az ismeretlen szerző azt teszi szóvá, hogy bár a rendőröknek kötelességük lenne a vasárnapi munkaszünet betartását ellenőrizni, „nem teszik a jámborok”, mert a főkapitány létszámhiányra panaszkodik. „Ellenben egynehány kávéházat záróra tekintetében szigorú felügyelet alatt tartanak s az egyik eljáró detektív olyanformán nyilatkozott, hogy azokat a kávéházakat, mivel oda mestörlegényök járnak, nagyon köll ellenőrizni.” A cikkíró nem kevés malíciával jegyzi meg, hogy „ezt a dolgot nem a munkásság elleni inzultusnak”, hanem „a rendőri észjárás ostobaságának” tekinti...

A témaválasztást finoman árnyalja, hogy a lap kiadója a Török-kávéházban működött, a Bástya utca (ma: Stefánia) és Rudolf (Roosevelt) tér sarkán.

A címloldal, mindjárt a fejléc alatt, fontos fölhívást is közöl: „Szeged és vidékén dolgozó szaktársak! Keresteteknek 5 %-át szakadatlanul, okvetlen fizessétek be az ellentállási alapba, hogy megindított küzdelmünket siker koronázza.”

Rajzos melléklettel jelent meg a „Vidéki Uri és Hölgyfodrászok Szaklapja” 1936. február 15-i száma. Az „uri divat hajviselet pályázat díj-nyertes rajzai” férfi frizurafazonokat ábrázolnak, a magyar „gentry”-től az olasz diplomata és gentleman, amerikai, angol, szláv, bolgár, román, osztrák és „modern művész” stílusú hajviseletekig.

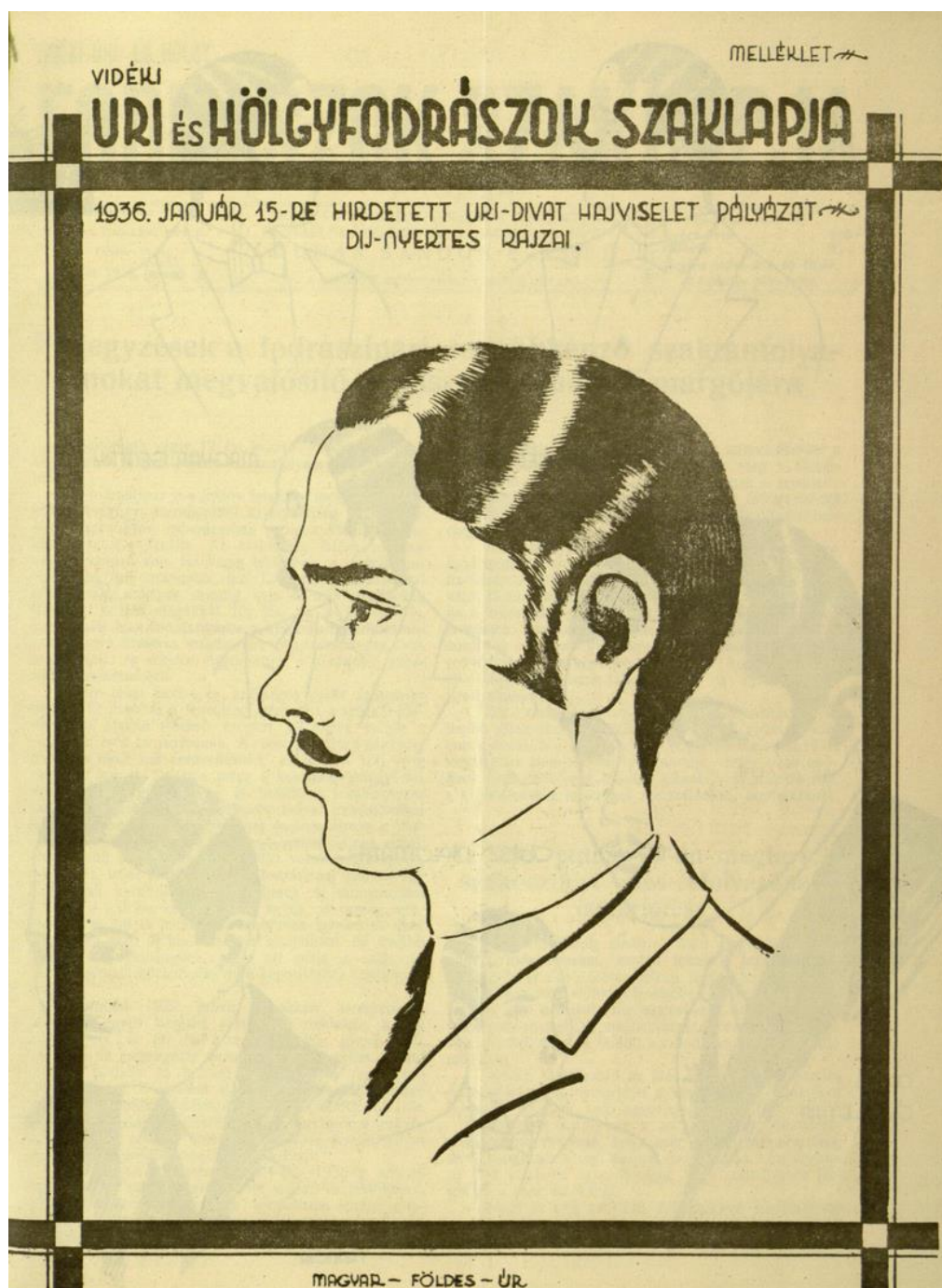
Az apróhirdetések között „fejmosó lavort” (nagy tartállyal), keveset használt állványos búrát (beépített villamos motorral), s „gyönyörű kirakati babákat” is

kínálnak. Legalul pedig „fiatal, csinos, jó munkás hölgyfodrász nő keres férjet ugyancsak „komoly, izr.” (!) „hölgy vagy uri fodrász” személyében...

„Lelki egyensúlyt a fodrász iparostársaimnak” című írásában Széler Simon, a szegedi fodrász szakosztály jegyzője drámai hangot üt meg (1936. április 15.). „A régi Bécs városában volt egy öreg harang, amelyet csak akkor kondítottak meg, amikor a halálra ítéltet kivégezni vitték, ugyanez a harang áll készenlétben a fodrász iparosok számára, de nem bírói ítélet folytán, hanem a magunk ítélete révén.” A folytatásban arra inti szaktársait, hogy ne „korcsmai asztalok mellett”, hanem szakosztályi üléseken tárgyalják meg bajaikat, mert csak ott lehet azokon segíteni.

Nyilas Péter

**Díjnyertes frizura a „Vidéki Uri és Hölgfodrások Szaklapja”
1936. február 15-i számában
(A Somogyi-könyvtár gyűjteményéből)**